

XXXVII. ÉVFOLYAM

2025. 3. SZÁM

HAF

 HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

TARTALOM

Feladatok előtt és után	3
Acélos rádiókapcsolat a leendő altisztekkel	4
Az első magyar altiszt az ESNCOSEC hallgatói között	6
Rohamlövészek a Magyar Honvédségben	8
Tartalékos katonák a Best Warrior versenyen	10
„Hogy mindig a legjobb legyek...”	12
A katonai hivatás és az élsport	14
Nyomkövetés taktikai szinten II.	16
Szorgalmas családok közös gyümölcse	20
Egységben az erő	23
Család és honvédség, avagy a három Buka története	24
A lourdes-i 65. Nemzetközi Katonai Zarándoklat	28
Jön a baj	29
Edzőapplikációk 2.	30

IMPRESSZUM

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

Megjelenik évente öt alkalommal

2025. 3. szám

Kiadja a Honvéd Vezérkar

Szerkesztőbizottság

Elnök:

Kaszab Zoltán MH vezénylő zászlós
a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa

Tagok:

Bálint Ákos főtörzszászlós

Bogya Sándor főtörzszászlós

Filó László törzszászlós

Dr. Murinkó Attila ezredes

Sebestyén Tibor törzszászlós

Soós Lajos főtörzszászlós

Tömösközy Tamás Kálmán törzszászlós

A folyóirat kiadásában és terjesztésében
közreműködik a HM Zrínyi Geoinformációs
és Toborzástámogató Közhasznú
Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság
– Zrínyi Kiadó

Felelős vezető:

Kulcsár Gábor ügyvezető

A Zrínyi Kiadó igazgatója:

Dr. Hajdú Ferenc t. ezredes

Felelős szerkesztő: Havasi Máté

Olvasószerkesztő: Kiss Zoltán

Grafikai tervezés: Győri László, Kiss Fanni Flóra

Tördelés: Schubert Andrea

Képfeldolgozás: Gróf István

Címlapfotó: Kertész László

Szerkesztőségi titkár: Pásztor Júlia

pasztor.julia@hmzrinyi.hu

A szerkesztőség címe:

1024 Budapest, Szilágyi E. fasor 7–9.

Telefon: (70) 199-8648

E-mail: honvedaltiszi@hmzrinyi.hu

Nyomdai kivitelezés:

HM Zrínyi Geoinformációs

és Toborzástámogató Közhasznú Nonprofit Korlátolt

Felelősségű Társaság,

Kreatív Tervező és Sokszorosító Igazgatóság

Felelős vezető: Pásztor Zoltán igazgató

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány.

HU ISSN 1586-2917

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható

a www.honvedelem.hu portál

kiadványok rovatában, illetve

a kiadvany.magyarhonvedseg.hu oldalon.

A Honvéd Altiszti Folyóirat tagja
az Európai Katonai Sajtószövetségnek (EMPA).

Feladatok előtt és után

Altisztek, legénységi állományú Katonák!

Valaminek a vége mindig azt jelenti, hogy valami új kezdődik. Négy év az MH vezénylőzászlósi beosztásában rámutatott arra, hogy mennyi mindent nem tudtam a Magyar Honvédségről, de Önökkel, Önöktől elmondhatatlanul sokat tanultam. Tanultam egy kicsit szinte mindenki szakmájából, elkötelezettségéből, küzdelmeiből, örömeiből és a haderő szépségéből.

Az elmúlt évek dinamikusan és folyamatosan tették próbára honvédségünk képességeit. A Covid-időszak, a tőlünk keletre zajló háború, árvizek, gyakorlatok, azonnali reagálású feladatok és még számtalan esemény, amelyek során a haderő és azon belül az altiszti és legénységi állomány bebizonyította felkészültségét mindenre és bármire. Ezek tudatában és ismeretében bátran jelenthetem ki, hogy Önök a gerinc, amelynek a tartása és ereje megtartja azt a súlyt, amely ránehezedik a feladatok, a modernizáció, illetve az állomány felkészítése szempontjából.

A feladatok végrehajtása során szerzett tapasztalatok nem múlnak el nyomtalanul. A megszerzett tudást vissza kell forgatni a kiképzésbe, mert a világ változik, és nekünk is vele kell változni. Amiket megtapasztaltak, és tudjuk, hogy működnek, alkalmazni kell, és nem szabad engedni az elvárásokból, mert a jövő épül, és a ma fáradtsága a holnap gyümölcse.

2024-ben pályázatot nyújtottam be a NATO Szövetséges Műveleti Parancsnokság (Allied Command Operations – ACO) vezénylőzászlósi beosztására, amelyet számos pályázó közül elnyertem; 2025 augusztusában kezdem meg három év időtartamú szolgálatomat a belgiumi Monsban, a SHAPE-en. Mivel ebben a beosztásban még nem szolgált magyar altiszt, a kiválasztás olyan elismerés a Magyar Honvédségnek és az altiszti állománynak, amely az eddigi munkát koronázza meg és a magyar altiszti és legénységi társadalmat egy magasabb szintre emeli.

A Honvéd Vezérkar főnöke Zsiros Tamás főtörzszászlóst választotta az MH következő vezénylőzászlósának. Kérem Önöket, hogy az ő munkáját is olyan odaadással támogassák, mint az enyémet!

Igaz, hogy kicsit távolabbról, de továbbra is a Magyar Honvédséget szolgálom, Önökkel közösen. Azonban előtte meg kell köszönjem azt a munkát és támogatást, amit Önöktől kaptam, és el kell ismerjem azt a szolgálatot, amelyet Önök adnak az országnak!

*Kaszab Zoltán MH vezénylő zászlós,
az MH vezénylőzászlósa*

Acélos rádiókapcsolat a leendő altisztekkel

Március végétől folyik a „kis- és nagykockák” felkészítése az MH Nagysándor József 51. Híradó- és Vezetésbiztosító Dandár Acélkocka infokommunikációs (híradó) alap altiszti szakmai tanfolyamán. A 35 fős résztvevő állományból a „kiskockák” a civil világból kerültek a honvédség kötelékébe, míg a „nagykockák” több éve teljesítenek szolgálatot a haderő légénységi állományában. Az „Acélkockák” altisztté avatásukat követően híradó raktárostól állomásparancsnokig számos területen töltenek majd be különböző beosztásokat a kiemelt alegységeknél.

Az első hetekben még közösen sajátítják el az általános híradó szakfelkészítést, később vezetékes és rádiós szakirányon folytatják az ismeretszerzést. Képzésüket az írásbelit és szóbelit követően rendszergyakorlat zárja, ahol többhelyszínes, nagy hatótávolságú rádióösszeköttetést hajtanak végre. A gyakorlati vizsgán

a szakmai tudás mellett – vagyis, hogy zökkenőmentesen tudják üzemeltetni a berendezéseket, fel tudják venni a rádióösszeköttetést és pontosan vezessék okmányaikat – az is értékelési szempont, mennyire határozottak és miként adják ki a parancsot beosztottaik számára. Nyolcan biztosan a fehérvári helyőrségben maradnak, közülük sokukra rádióállomás-parancsnoki beosztás vár. Az „acélkockák” motiváltsága sokrétű: volt, aki már érettségi után úgy érezte, itt szeretné kipróbálni magát. Többen felmenőik sorkatonaként szerzett élményei alapján döntöttek, mások internetes hirdetések, videókból értesültek az altisztképzésről és választották ezt az utat. Közös azonban bennük, hogy mindnyájan igazi kihívásként tekintenek az előttük álló feladatokra.

Kivételes érzés a hazád szolgálm!

„A családom ösztönzésére, a civil életből érkeztem. Korábban a kézilabdában, a hosszútávfutásban és a labdarúgásban találtam meg magam – utóbbiban NB II-ig jutottam” – újságolja a húszéves, albertirszai Hirsch Katalin örvezető, akinek a rádióállomás kitelepítése tetszett leginkább a képzés alatt – erre is szakosodott. Számára sokat jelent, hogy a megszerzett

ismereteket később ő is átadhatja másoknak. Katalin nemsokára Tatára kerül infokommunikációs alcsoportparancsnoknak. Azt mondja, rendkívüli társaság kovácsolódott össze a képzés alatt. „Itt számíthatsz az emberekre! Kivételes érzés az, hogy a hazád szolgálod és erre áldozod az egész életed. Emellett a határaid is feszegeted: mit tudsz véghez vinni az életben, mennyire vagy kitartó... Ezeket is mind elsajátíthatod. A honvédségnél begyűjtött tudásom jó célra használom és segítek abban, hogy ez az ország fejlődhessen” – foglalja össze alapvetését a fiatal katona.

Mentálisan és fizikálisan is fejlődhetek

„A harcedzett közegből érkezett 24 esztendő Oláh Roland tizedes szintén rádióállomás-parancsnok szakirányra szakosodott. A hódmezővásárhelyi dandárnál már öt éve híradókezelő katonaként szolgál, két alkalommal misszióban is járt. Ha sikeresen véggez, főkezelő híradó altisztként látja el feladatait. „Szintet akartam lépni, fejleszteni magam. Örülök, hogy beiskoláztak előljáróim, mert van már tapasztalatom rádióállomás telepítésében, programozásban és rádióösszeköttetés felvételében. Engem is a családi történetek motiváltak, hogy katonai útra lép-

jek. A honvédségnél összetartó a közösség: ezt én is meg akartam tapasztalni! Motiváló számomra a bajtársias légkör, az, hogy kiállunk egymásért és bármikor számíthatunk a másokra!” Roland azért is ajánlja korabeli társainak a katonás közeget, mert itt – ahogy fogalmaz – „mentálisan és fizikálisan egyaránt fejlődhetnek”.

A kihívások növelik a problémamegoldó képességeim

„Fontosnak tartom a csapatmunkát, a fegyelmet és a gyors helyzetfelismerést!” – árulja el a 21 éves, korábbi tartalékos katona, Dukony Vivien őrvezető, aki a Nógrád vármegyei Rétságról érkezett „acélkockának” és vezetéképítő szakirányra szakosodott. Kiskorától vonzza a honvédség és az az eszme, szemlélet, amit itt átadnak. Édesapja is katona, általa már idejekorán beelátott ebbe a világba. „Itt találtam meg igazán önmagam. Nekem a katonaság elsősorban hazaszeretetet, bajtársiasságot, hivatást jelent. A szülők, barátok száz százalékban támogattak elképzeléseimben. Számomra különösen az IP analóg és digitális telefonok programozása tetszett, és elmondhatom, ezt a témakört egész jól sikerült elsajátítanom.”

Vivien azért is ajánlja a honvédséget mindenkinek, mert itt új embereket ismerhetnek meg és igazán összetartó csapatba kerülnek be, ahol jó kapcsolatokat építhetnek ki. „Szakmai vonalon olyan tudást sajátíthatnak el, amit civil közegben megismerni sem lenne esélyük” – teszi hozzá. A fiatal lány érettségi után állt tartalékos lövészkatonának. Először Salgótarjánban, majd Szolnokra vezényelték tíz hónap szolgálatra. Vizsgái után híradórészleg-parancsnokként látja majd el feladatait. „Rengeteget tanulhattam, sokat fejlődhettem a honvédségnél. Szeretem a kihívásokat, amelyek által erősödik a problémamegoldó képességem katonai és civil helyzetben egyaránt.”

Gyimóthy Levente hadnagy

Az első magyar altiszt az ESNCOSC hallgatói között

Immár harmadik alkalommal szerveztek törzsaltishti alaptanfolyamot (Essential Staff NCO Skills Course – ESNCOSC) a bosznia-hercegovinai Szarajevóban, a butmiri táborban. Végh Tamás zászlós pedig az első magyar altiszt volt, aki a kurzuson részt vett és sikeresen végzett.

A bosnyák központ 2003-as megalapítása óta hatalmas rutinra tett szert a nemzetközi tanfolyamok szervezésében és végrehajtásában. Jelenleg 13 nemzetközi tanfolyammal rendelkezik, melyekből hét NATO-, négy ENSZ-, kettő pedig egyetemi (bolognai rendszerű) akkreditált kurzus. A központ a NATO ACT minőségbiztosítási akkreditációs eljárásának 2016-ban tett eleget, s az akkreditációt 2022-ben további öt évre meghosszabbították. A képzési palettán két egymásra épülő tanfolyam szerepel törzsekben szolgálatot teljesítő altisztek számára. A kéthetes Essential Staff NCO Skills Course valós műveletek irányítására, követésére helyezi a fókuszot zászlóaljszintig, míg a Peace Support

Operation Staff Course (PSOSC) a katonai döntéshozatali folyamat (MDMP) lépéseire koncentrálni zászlóaljszinttől felfelé. A tanfolyamot 2019-től napjainkig három alkalommal rendezték meg nemzetközi hallgatók részvételével. Az órarend logikusan felépített, a délelőtti elméleti foglalkozásokon elhangzó ismeretanyagot a délután folyamán begyakorolják, majd a tanfolyam záróhetében komplex szcenárióalapú feladatokat hajtanak végre.

A PSOSC oktatói rendkívül vendégszeretők. Az első hét szombatján a gyönyörű Jajce vízeséshez vezetett kirándulással kedveskedtek a tanfolyam résztvevőinek, majd onnan a hegyeken keresztül a Banja Luka-i erődbe is eljutottunk.

Egy szlovén vendégoktató, valamint más tapasztalt szakemberek vezették a foglalkozásokat. A legnagyobb pozitív élmény számomra az volt, hogy a gyakorlatban is megtapasztalhattam a különböző taktikai folyamatokat, amelyek az elméleti oktatás után éles helyzetekben valóban értelmet nyernek. Kiemelendők azok a foglalkozások, amelyek a szindikátus vezetésére és a gyakorlati tervezésre koncentráltak. A szlovén zászlós szakszerű irányítása alatt különböző jelen-

téseket készíthettünk, illetve megismerkedhettünk a Convoy & Escort feladatok végrehajtásával is. A gyakorlatban való részvétel, a tervezés és kivitelezés folyamata segített abban, hogy jobban megértsem a katonai logisztikát és a taktikai szintű működést.

Az oktatott foglalkozások közül számomra a térképrajzolás, a NATO-jelek használata, valamint a CP/OP/Patrol-előadás és GPS-alapú tájékozódás voltak a leginkább hasznosak. A szituációs gyakorlatok során a térképen való navigáció és a különböző rádióforgalmazási szabályok elsajátítása lehetőséget biztosított arra, hogy valóban képes legyek a gyakorlati életben is alkalmazni mindazt, amit tanultam.

A kiscsoportos munka különösen tanulságos volt. Egy amerikai törzsőrmesterrel dolgoztam együtt, akinek a tudása lenyűgöző volt. Mivel a napi teszteken mindig ő volt a legjobb, rengeteget tanultam tőle, hiszen minden kérdésre azonnal és pontosan válaszolt. Az, hogy folyamatosan versenyeztem vele az első helyért, motivált, hogy még többet tanuljak, hogy egyenrangú beszélgetéseket folytathassak vele.

A saját szerepem a képzés során az volt, hogy segítsek a csoportársaimnak az oktatás lebonyolításában, különösen a térkép rajzolásában, a NATO-jelek helyes elhelyezésében és az IT-munkákban. Ahogy megkaptam az órarendet, jól tudtam, mikor és hogyan tudok segíteni. Az IT- és a számítógép-kezelési problémák terén is többen kerestek meg, mivel sokaknak nem volt megfelelő tapasztalata ezen a területen.

A tanfolyamon történt részvételemet sikeresnek és hasznosnak értékelem. Az eddig végrehajtott nemzetközi ESNOSC-képzéseken az a megtiszteltetés jutott nekem, hogy az első magyar altiszt hallgatóként ve-

hettem részt. Külön kiemelendő, hogy nagy megbecsüléssel fogadtak és kezelték a tanfolyam ideje alatt. Lehetőségem nyílt nemzetközi környezetben megmérni magam, tapasztalatokat átadni, illetve gyűjteni. A megszerzett tudást a saját felkészítéseinken is alkalmazni tudom a későbbiekben.

Összességében a képzés rendkívül hasznos volt, a résztvevők számára rengeteg gyakorlati tapasztalatot és tudást biztosított. A szlovén altisztképző központban eltöltött idő nemcsak a szakmai fejlődésről szólt, hanem a nemzetközi tapasztalatok megosztásáról is, amelyek minden résztvevő számára értékesek voltak.

Végh Tamás zászlós

Fotó: a szerző felvételei, Shutterstock

Rohamlövészek a Magyar Honvédségben

Az MH Különleges Műveleti Parancsnokság alárendeltségében hajtja végre feladatait a 88. Rohamlövész Zászlóalj. Az MH egyetlen rohamlövész-zászlóaljának rendeltetése doktrinálisan megfogalmazva a következő: a fegyveres harc megvívása, rohamlövész-harctevékenység végrehajtása, valamint a különleges műveleti osztagok tevékenységének támogatása. A zászlóalj képes különleges felderítési, közvetlen műveleti és katonai segítségnyújtási feladatok – illetve azok részfeladatainak – végrehajtására is.

Különleges vagy elit?

Egy rohamlövész-alegység utánpótlás-fogadás nélkül legfeljebb 72 óráig alkalmazható. Feladatait alapvetően századharccsoport kötelékében, a kijuttatást követően hajtja végre. A rohamlövészek a ma-

gyar különleges műveleti erők kötelékébe tartoznak. Míg a különleges műveleti osztagok a NATO-ban a „Special Forces” szerepkörének felelnek meg, addig a rohamlövészek a „Ranger”-feladatkört látják el. A „különleges erők” kifejezés ma már mindennapos a hazai és nemzetközi katonai környezetben. A katonai és civil sajtóban is gyakran találkozunk a „különleges” és az „elit” katona megnevezéssel. Egyszerűsítve: a különleges műveleteket mindig stratégiai cél érdekében hajtják végre, rendszerint magas kockázatvállalás mellett. A „különleges” itt azt jelenti, hogy az adott katona teljesen más jellegű feladatokat lát el, mint a többi, és más módon is hajtja végre azokat. Az „elit” ezzel szemben ugyanazt csinálja, mint mások, de magasabb szinten, nehezebb körülmények között.

A bevezetőben említett 72 óra nemcsak technikai korlátot, hanem szimbolikus értéket is hordoz. Aki megtapasztalta, tudja: három napot a terepen eltölteni annyi felszereléssel, amennyi egy hátizsákban elfér, korántsem egyszerű. Különösen, ha az időjárás

nem az ember szövetségese. Ez a kihívás a rohamlövész-kiválasztás és -képzés egyik alappillére. Emellett nemcsak fizikai erőre, hanem csapatmunkára is szükség van, a parancsnokok részéről pedig gyors, határozott döntéshozatalra.

A rohamlövész-képzés rövid története

A képzés egy öthetes tanfolyammal indult. Az első alkalommal 2004 áprilisában, Újdörögdtérségében hajtották végre. A képzési koncepció az amerikai Army Ranger iskola elemeit ötvözte. A kiképzés két fő részből állt: fizikai szelekcióból és szakmai blokkból. Az első héten, a fizikai kiválasztás során már jelentős volt a lemorzsolódás a jelentkezők között. Ezt követte a négyhetes szakmai szakasz, amely járőrözést, kontaktgyakorlatokat, harci járőrtevékenységet, légiroham-deszantot, helységarcot és éleslövészetet foglalt magába. A képzés célja kisalegység-vezetői felkészítés volt összetett, váratlan feladatokkal tüzdelte környezetben, folyamatos stresszhatás alatt, csökkentett alvási és étkezési lehetőségek mellett.

A rohamlövész-válás folyamata napjainkban

A rohamlövészek több lépcsőből álló képzési rendszeren mennek keresztül. Az alapképzést követően a jelöltnek el kell végeznie a Különleges Műveleti Parancsnokság harcoló alegységeire jellemző szakfelkészítést, amely általában 6–8 hétig tart. Ezt követheti az öthetes rohamlövész-tanfolyam, amely továbbra is magas intenzitású terheléssel és jelentős lemorzsolódási aránnyal jár.

A kisalegység-harcászati kiképzés azonban önmagában már nem elegendő. A beosztás teljes betöltéséhez további 4–5 hetes, célirányos szakosodási képzés szükséges, amely elősegíti az együttműködést a különleges műveleti csoportokkal. A legénységi állomány tagjai fegyveres, műszaki, egészségügyi vagy híradó szakterületen mélyítik el

ismereteiket. A parancsnoki állomány részére külön vezetői képzést biztosítanak.

A rohamlövész-felvarró megszerzése csak az első lépés: a katona ezzel bizonyítja szakmai tudását és elszántságát. A szakaszokban továbbfejlesztik a korábban elsajátított képességeket, hogy a katonák bevetésre készen álljanak. A végzett rohamlövészek belépnek a Különleges Műveleti Erők „előszobájába” is, hiszen képzésük révén felkészültebbek a Különleges Műveleti Alaptanfolyam elvégzésére, amely utat nyit a különleges műveleti csoporthoz.

Rohamlövésznek lenni nem csupán egy tanfolyam vagy beosztás – ez egy életforma. Úgy kell alakítani az életet, hogy az ember mindig készen álljon, ha a haza hívja – legyen szó gyakorlatról, készenléti szolgálatról vagy külföldi misszióról. Ezért is kiemelten fontos a folyamatos fizikai és mentális felkészülés.

A mai napig jellemző az erős szervezeti kötődés, hiszen az alegység több mint 30 éves könnyűlövészmultra tekint vissza, arra épít. Minden egyes itt szolgáló katona büszke arra, hogy a 88-as zászlóalj és annak jogelődjeinek katonája lehetett. Aki ehhez a csapathoz szeretne tartozni, annak félre kell tennie az önös érdekeit.

És végül: a rohamlövészek is emberek. Van családjuk, feleségük, gyermekük – és hazavárják őket. 🇮🇵

H. Á. törzsszázlós

Tartalékos katonák a Best

Idén áprilisban négy magyar tartalékos katona is részt vett a rangos Best Warrior Competition nemzetközi versenyen az Egyesült Államokban. A megmérettetés a katonák fizikai, mentális és taktikai képességeit tette próbára – és kiváló lehetőséget kínált arra is, hogy a résztvevők nemzetközi szinten is megmutassák tudásukat, kitartásukat és bajtársiasságukat.

Az ohioi Ravennában, a Camp James A. Garfield kiképzőbázison április 4. és 6. között megrendezett versenyen többek között az MH vitéz Vattay Antal 2. Területvédelmi Ezred 3. Területvédelmi Zászlóaljának két tartalékos katonája, Török Levente tartalékos szakaszvezető és Gilányi Alex tartalékos szakaszvezető is képviselte hazánkat. A kiválasztási folyamat során a jelöltek először fizikai felmérőkön és próbákon bizonyították rátermettségüket, amelyet több mint két hét intenzív kiképzés követett Szolnokon és Gödöllőn.

„Felemelő érzés volt, amikor megtudtam, hogy utazhatok – főleg, hogy 19 évesen én voltam a legfiatalabb az egész mezőnyben” – meséli Török Levente tartalékos szakaszvezető, aki végül „A legkitartóbb katona” különdíjat is elhozta a versenyről. Gilányi Alex tartalékos szakasz-

vezető számára is nagy meglepetés volt a lehetőség: „El sem hittem, hogy kijuthatok a versenyre. Tartalékosként és sportolóként is büszkeséggel tölt el, hogy képviselhettem az országot.”

A háromnapos verseny feladatai a katonai élet legváltozatosabb területeit ölelték fel: az amerikai típusú fizikai állapotfelmérőt a pisztolykvalifikációs lövészet, az M320 gránátvető-kvalifikáció és a szituációs gránátdobás követte. A kihívások között szerepelt továbbá dróntámadás előli kitérés futóakadályok leküzdésével, térképészeti teszt éjszakai menettel, sebesültellátás, valamint egy darabjaira szétszedett Harris 160-as rádió összeszerelése 200 méteres akadálypályán, majd a végén rádiójelentés beadása. A résztvevőknek többször sisakban, mellényben és teljes felszerelésben kellett végrehajtaniuk a kihívásokat, a kiszámíthatatlan időjárás – nappali 30 fok és éjszakai hóesés – pedig tovább nehezítette a feladatokat. Az utolsó napra maradt a verseny egyik legmegterhelőbb feladata: a „Ruck March”, ami 13 kilométeres futás, amelyet 20 kilogrammos zsákkal kellett teljesíteni.

Gilányi Alex tartalékos szakaszvezető sajnos egy sérülés miatt a második napon kénytelen volt feladni a versenyt, de így is büszke a részvételle és a megszerzett tapasztalatokra: „Egyéni verseny volt, mégis mindenki támogatja a másikat. A bajtársiasság, amit ott tapasztaltam, felejthetetlen.”

Warrior versenyen

A magyar csapat jó kapcsolatot alakított ki a szerb résztvevőkkel, akikkel egy barakkban voltak elszállásolva, és az amerikai katonák vendégszeretete is mély nyomot hagyott bennük. „Az ottani civilek még a boltban, vásárlás közben is megköszönték a szolgálatunkat. Ez sokat jelentett számunkra” – tette hozzá.

A fiatal katonák meglátása szerint egy ilyen versenyhez elengedhetetlen a magabiztosság, a mentális szívósság és a kimeríthetetlen kitartás. Török Levente tartalékos szakaszvezető már a honvéd középiskola éve alatt elhatározta, hogy szeretne többet tenni a hazájáért, és ma is úgy gondolja, hogy a honvédség kötelékében képzelel el a jövőjét. Gilányi Alex tartalékos szakaszvezető pedig sportolói múltjából hozta azt az elszántságot és fegyelmet, amelyet civilként és katonaként is kamatoztatni tud.

A jövőre nézve is vannak terveik: Török t. szakaszvezető szívesen támogatná a jövő versenyzőit akár szponzorként is a későbbiekben, Gilányi t. szakaszvezető pedig a *Sárgarigók vonulása* tartalékos járőrversenyen szeretné legközelebb megméretetni magát.

A két fiatal tartalékos példája jól mutatja, hogy bátorság, elhivatottság és kemény munka mellett a magyar katonák a világ bármely pontján megállják a helyüket – és büszkén viszik híret hazánknak.

Miklós Bence főtörzszászlós

„Hogy mindig a legjobb legyek...”

Éva Lóránd törzszászlós a különleges műveleti erőknél szolgált, amikor Monsban, a NATO Különleges Erők Parancsnokságán kapott egy beosztást. Útja a Magyar Honvédségben is sokfelé vitte, hiszen vegyvédelmi altisztból lett különleges műveleti katona. Ezúttal elsősorban külszolgálati tapasztalatairól beszélgettünk vele.

Honnan származol?

Dél-Baranyában, Mohácson születtem és ott is nőttem fel. Közeli felmenőim között nem volt katona, így a családon belül mindenkit megleptem a döntéssel, hogy otthagynom az egyetemem és inkább ezt a hivatást választom.

Mi volt a motivációd?

A folyamatos tanulás, fejlődés, hogy mindig a legjobb legyek, ezzel is példát mutassak a következő generáció tagjainak, és hogy jobbá tegyem a szervezet működését, vagy legalábbis megpróbáljam azt.

Milyen sikereket értél el az itthoni szolgálataid során?

Számos sikerem van, volt, apróbb és nagyobb egyaránt. Nem szeretek és nem is szoktam kérkedni velük. Egy művelet során egy kollégám, barátom

mondta is, hogy olyanok vagyunk, mint a szürke egerek, a munkánk miatt megbújunk a háttérben, a névtelenség homályában. A legfontosabb, hogy a parancsnokaim elismernek, megbecsülnek. A jelenlegi szolgálatomra is az érdemeim alapján lettem kiválasztva és felkérve.

Mi a beosztásod kint?

Jelenleg a Szövetséges Különleges Műveleti Parancsnokság (SOFCOM) J9-Partnering Főnökségen szolgálok, beosztott zászlós beosztásban. A J9 elnevezés sokakat megtéveszt, de mi soha nem végeztünk és nem is végzünk CIMIC-tevékenységet, csakis NATO-partneringgel foglalkozunk. A branch-em portfóliójába tartozik Ausztrália, Ausztria, Dél-Korea, Írország, Izrael, Japán, Kolumbia, Új-Zéland, hogy csak a legfontosabbakat említsem, de az egész főnökség egy csapatként működik, így Kelet-Európa és a MENA (Middle-East and North Africa) régióért felelős branch-eknek is besegítünk, ha szükséges. Legfőképp a NATO-partnerországok különleges műveleti képességeinek és NATO-interoperabilitásának kialakításával, fejlesztésével foglalkozunk. Ezek mellett a SOFCOM-on én felelek az Operational Capabilities Concept Evaluation & Feedback Programért, ami a NATO-partnerországok számára szánt program a NATO-interoperabilitás

és Mission Capable szint (SOFEVAL) elérésére. Mivel mi egy kis parancsnokság vagyunk és nincsenek alárendelt erőink, így ezekhez a NATO-tagországok különleges műveleti erőit vesszük igénybe segítségül a Multinational Special Operations Advisory Team (MSAT) formáción keresztül.

Az itthoni beosztás, szolgálat mennyire készít fel egy ilyen beosztásra?

Az MH ÖHP idejében mi foglalkoztunk az országhatáron belüli és azon átívelő különleges műveleti együttműködésekkel és műveleti képességfejlesztéssel, így volt némi alapom, bár a NATO-partnering teljesen más, mint azok a kétoldalú együttműködések. Rengeteg alkalommal dolgoztunk, dolgozunk más országok különleges műveleti erőivel, elég csak a gyakorlatainkat, a missziókat vagy a különböző konferenciákat említeni, ahol a Magyar Honvédséget képviseltem. Ezek mind felkészítettek a jelenlegi beosztásomra, nem beszélve arról, hogy remek „tanáraim” voltak a korábbi főnökeim, parancsnokaim személyében.

Mi a pozitívum a beosztásodban?

Nagyon gyakran utazom, a világ minden táján rengeteg emberrel, kultúrával találkozom NATO- és nem NATO-országokból egyaránt, akik mind különböző látásmódot képviselnek, ezáltal nagyon sok tapasztalatot szerzek és tanulok. Egyszer egy korábbi főnököm azt mondta, ha beülök okos emberek közé és csak azt a levegőt szívom, amit ők, már azzal is több leszek. Ez teljes mértékben igaz, és így érzem a jelenlegi beosztásom kapcsán is.

Mit élvezel a munka- és feladatkörödben?

Mondanám, hogy a sok utazást, de ez nem teljesen igaz. Sokat távol lenni a családtól, miközben ők egy másik országban próbálnak boldogulni, nem mindig felemelő, viszont kárpótol, amikor egy NATO-part-

nerország sikeresen teljesíti a SOFEVAL-t, így látom, hogy volt értelme a munkámnak és tanácsaimnak.

Mi az, amit véleményed szerint itthon is be kellene vezetni, mert segíti a szakmai munkádat, a folyamatokat?

A legfontosabb, hogy a parancsnokok, főnökök merjék az altisztjeiket „használni”. Tisztelet a kivételnek, de sajnos elég sok helyen az altiszteknek „csak” adminisztratív feladatokat adnak. Pedig azzal, hogy mi máshogy közelítjük meg a dolgokat, más szemüvegen keresztül nézzük azokat és máshogy gondolkozunk, különböző véleményt alkotunk, végeredményben más megoldást kínálunk. A különleges erőknél minden teljesen másként működik, a háromcsillagos tábornok (COM SOFCOM) kikéri a véleményünket, és ad is erre, sohasem a rendfokozatot nézi.

Milyen javaslatokat adnál annak, aki erre a beosztásra készül? Miben fejlődjön, hogy zökkenőmentes legyen a beilleszkedése és eredményesen tudjon teljesíteni?

A partnering, a military cooperation egy teljesen más szakma, a NATO-partnering pedig azon belül is más, így sok tanulnivalóval találja szemben magát az ember. Elengedhetetlen a különleges műveletek ismerete, a rugalmasság, az alkalmazkodóképesség, valamint az innovatív és a kereteken kívüli gondolkodás.

Bogya Sándor főtörzsszázlós

A katonai hivatás és az élsport

Fejes Hanna őrmester alig múlt húszéves, de máris temérdek sportágban kipróbálta magát. Futószalagszerűen nyerte a versenyeket, mégis, az évek során a karatében talált igazán önmagára. Sikere kiteljesedéseként nemrég egy testes Európa-bajnoki serleggel gyarapodott gyűjteménye. A céltudatos, fiatal katonalány hivatásául a haza védelmét választotta.

Ügykezelő altiszti szolgálatát a székesfehérvári MH Nagysándor József 51. Híradó- és Vezetésközpontjában végzi. Szabadidejében az aktív pihenés híve: imád túrázni, barátaival és családjával kikapcsolódni és él-hal anyukája húsleveséért, amely versenyek után várja. Ha teheti a The Weeknd együttes zenéjét hallgatja, kedvenc filmje pedig az Interstellar. Egyik nagy álma, hogy egyszer körbeutazza a világot.

Milyen sporttal kezdte?

Szolnokon kezdtem a karatét, édesanyám indíttatására ötévesen, Furkó Kálmán ezredes, nyolcdanos karatemesternél. Ő a honvédségnél meghatározó sportvezető volt. A karate jó energialevezetésnek bizonyult mindenkor. Persze más sportágakat is kipróbáltam: kosárlabdát, kézilabdát. Olyanokat, amelyeket a korombeliek üznek. Általánosban, például csapatban diákolimpián másodikok lettünk úszásban. Aztán mégis maradtam a karaténál.

Hogy jött a napiparancsok világa? Motivált a sport arra, hogy katona legyél?

Mindig úgy éreztem, ez a pálya nekem való! Épp ezért, a debreceni Kratochvil Károly Honvéd Középiskolába jelentkeztem. Bevallom, egyáltalán nem vették el a kedvem ettől a hivatástól. A honvédelmi táborban tapasztaltak pedig végképp megszerettették velem ezt a közeget. Pláne, hogy versenyezni a katonaságnál is van lehetőségem. A honvédségi és a civil versenyekhez szilárd alapot ad, hogy napi szinten tarthatjuk edzésben magunkat a laktanyában.

A család, barátok mit szoltak, hogy egyenruhát öltesz magadra?

Van, aki örült, van, aki nem. De makacs vagyok és kitartok elképzeléseim mellett. Mivel rendőr és katona is van a családban, és légierő-vonalon nevelőapám is katona volt, tudomásul vették az indíttatásom, néhány intellemmel kísérvé. Azért választottam ezt a hivatást, hogy a haza védelmébe álljak. Nekem biztos pont ez, ami köré építem az életem!

Mikor léptél komolyabb szintekre?

Sportkarrierem legjáva akkor indult be, amikor a Kyo Hungária Sport Egyesület (KHSE) csapatához igazoltam. Emellett – 2021-ben – magyar junior válogatott lettem. Akkor eldöntöttem, hogy a versenyzést a felnőtt korosztályban folytatom. Első kvalifikációm a Bulgáriában rendezett Európa-bajnokságra vitt ki: ott kerültem először a nemzetközi mezőnybe juniorként és komolyabban beleástam magam a karatéba. Kedvenc versenyem 2023-ban az első U21-es Európa-bajnokság volt Debrecenben, ahol a legjobb nyolc között végeztem. Leírhatatlan érzés volt a kontinensviadalon hazámat képviselni. Kisvárdán például a magyar bajnoki harmadik helyet is elhoztam, amivel sportszervezetünk debreceni Eb-jére kvalifikáltam magam – ez utóbbit szeptemberben rendezik. Időközben, május 3-án, Esztergomban, a WKB Európa-bajnokság Horpácsik György Emlékversenyen női, 18 éven felüli, 65 kg feletti kategóriában sikerült Európa-bajnoki címet szereznem.

Mit jelent számodra a karate?

Nekem ez már megszállottság, nem is hobbi. Függetlenül attól, hogy egyéni sportág, jó érzés, hogy ott áll

mögöttem egy csapat, akikkel felkészülsz és a tataminál szorítanak neked. Szeretem, hogy a karatéban ki tudok teljesedni.

Megtalálod a balanszot a hivatásod és a sport között?

Az alakulatom támogat mindenben, én pedig próbálok hozni az eredményeket, civilben és a honvédségnél egyaránt. Látják, hogy nemcsak kérek, hanem adok is. Sokat számít a reggeli egy óra sportolási lehetőség. Futni megyek, olyan edzést csinálhatok, ami a felkészülési időszaknak megfelelő, és amire délután, a karateedzés miatt nem lenne időm. Tehát próbálok jól gazdálkodni az időmmel.

Gondolom, MH-versenyeken sem vagy elveszett ember...

Az MH Altishti Akadémia által szervezett MH Kinizsi Közelharc Kupán „kiskesztyűs”, női kategóriában kadétkorom óta az összes versenyt sikerült megnyernem. Idén is, közvetlenül a magyar bajnokság előtt álltam fel a dobogóra.

Akkor hozod a papírformát... Van más hobbid is úgy általában?

Szeretek utazni, túrázni, Visegrádon vagy Szolnokon, a lakhelyünkhöz közeli erdőkben. Már középiskolában részt vettem a Bocskai Portyán. Legutóbb 2022-ben kihíján sikerült a 70 kilométer... Utazás szintjén Olaszországot nézném meg leginkább, de Afrikába, Zanzibárra is elrepülnék: a szafari és az óceán rendkívül vonz. Izlandot sem hagynám ki az északi fény miatt.

Kedvenc ételed?

Anyu paradicsomos húsgombóca és húslevese: ezek verhetetlenek és hozzájárulnak az eredményeimhez.

Hogyan képzeled el a közeljövőd?

Szeretnék a híradó területen maradni, aztán rendfokozatban fentebb lépni. Ugyanakkor, a honvédség egészségügyi területe is vonz: jövőre – ha minden jól megy – gyógytornász vagy általános orvosi szakra jelentkezem a Semmelweisre és a Debreceni Egyetemre. A sportban szeretnék még sikeresebb lenni, tapasztalatot szerezni és gyarapítani a bajnoki címeket.

Mit üzensz azoknak, akik gondolkodnak a honvéd pályában?

Ha szeretnének biztos pontot az életükben, ahol támogatják őket, valamint a csapatszellem sem áll távol tőlük, a hadsereg ideális választás lehet, hogy megtalálják számításukat a különféle beosztásokban. 🇮🇪

Gyimóthy Levente hadnagy

NYOMKÖVETÉS TAKTIKAI SZINTEN II.

Kyt Lynn Walken a virginiai Hull's Tracking School hivatalos képviselője, világszerte elismert nyomolvasó szakértő, a coloradói Conservation Rangers Operations Worldwide Inc. vadőre és az Alabaré jótékonyági szervezet (Egyesült Királyság) vezető nagykövete.

A taktikai nyomkövetés előnyei

A taktikai nyomkövetés specializált készség, amely emberi vagy állati nyomok követéséből áll katonai, rendvédelmi és túlélési célból. Alapvető része a modern hadműveleteknek, amely javítja a helyzetmegértést, növeli a biztonságot és lehetővé teszi, hogy hatékonyabban reagáljunk a fenyegetésekre vagy veszélyhelyzetekre. Az alábbiakban áttekintjük a taktikai nyomkövetés kulcsfontosságú előnyeit és azt, hogyan alkalmazható különböző célokra.

1. Fokozott tudatosság

A taktikai nyomkövetés jelentősen javítja a helyzetmegértést azáltal, hogy valós idejű információt ad egy személy vagy csoport mozgásáról. Legyen szó egy ellenséges alakulat, egy gyanúsított vagy egy eltűnt személy nyomkövetéséről, a képesség lehetővé teszi az operatív állomány számára, hogy előre jelezzék a mozgásokat, azonosítsák a szándékokat, és gyorsan ezekhez igazítsák saját tevékenységüket. Ez a tudatosság segít elkerülni a lesállításokat, javítja a koordinációt, és biztosítja a terep megismerését. A katonai állomány számára az ellenség helyzete vagy mozgása kulcsfontosságú adat lehet a sikerhez. A rendvédelmi szervek számára pedig, ha megértik, hogy hol járt egy gyanúsított, gyorsabban eljuthatnak a letartóztatásig és ezzel megakadályozhatják a további bűncselekményeket.

2. Fokozott biztonság ellenséges környezetben

Harci helyzetben vagy magas kockázatú környezetben a taktikai nyomkövetés növeli a biztonságot. Legyen

szó városi, erdei vagy sivatagi környezetről, a mozgás követésének képessége segíthet azonosítani a potenciális fenyegetéseket még azelőtt, hogy azok eszkalálódnának. Például a katonai egységek elkerülhetik a lesállást, ha tudják, hogy az ellenség hol járt vagy hol tartózkodik. A rendvédelem számára pedig a taktikai nyomkövetés megmutathatja a menekülési útvonalakat, a potenciális rejtekhelyeket, így a rendőrök óvatossabban közelíthetnek.

3. Hatékonyabb kereső és mentő műveletek

A taktikai nyomkövetés kulcsfontosságú szerepet játszik olyan kritikus műveletekben, ahol az idő rendkívül fontos tényező. Természeti katasztrófák, vadonban végzett mentés vagy egy eltűnt személy keresése során, az emberi mozgás követésének képessége döntő lehet. A nyomok követése révén a harcászati nyomkövető egységek hatékonyan megtalálhatják a keresett személyt, még sűrű növényzetben vagy nehéz terepen is. Az olyan jelek, mint a lábnyomok, letört ágak vagy feltúrt növényzet, értékes nyomokkal szolgálnak, még akkor is, ha a hagyományos keresési módszerek kudarcot vallanak.

4. Jobb erőforrás-elosztás és időgazdálkodás

A taktikai nyomkövetés lehetővé teszi a hatékonyabb erőforrás-elosztást azáltal, hogy pontosan meghatározza, mely területekre kell összpontosítani a műveleteket. Ez csökkenti a szükségtelenül széles körű kereséseket, mivel az állomány azokra a területekre fog fókuszálni, ahol a nyomok iránya szerint a megtalálás a legvalószínűbb.

A katonai vagy rendvédelmi szituációkban ez az időhatékonyság azt jelenti, hogy kisebb állomány is elegendő, és gyorsabban megoldhatjuk a kritikus helyzeteket. A taktikai nyomkövetés lehetővé teszi a kifinomult tervezést is, mivel az, amit a nyomok követése közben megtudunk, befolyásolhatja a döntéseket arról, hogy mikor és hol cselekedjünk.

5. Valós idejű döntéshozatal

A taktikai nyomkövetés valós idejű adatokat biztosít, amelyek jelentősen javíthatják a döntéshozatali folyamatokat. Az egyén mozgásának megértésével az operatív állomány gyorsan reagálhat az új fenyegetésekre vagy lehetőségekre. Például a katonai egységek az ellenséges erők helyzetének ismeretében módosíthatják stratégiáikat, vagy a rendőrök a menekülő gyanúsított viselkedése alapján jelölhetik ki megközelítési útvonalait. A nyomok követése és az események közben szerzett információk lehetővé teszik a rugalmas, dinamikus reagálást, ahelyett, hogy elavult vagy statikus információkra hagyatkoznánk.

6. Nagyobb önállóság

Olyan környezetben, ahol a hagyományos kommunikációs formák vagy a GPS-technológia nem működik, a taktikai nyomkövetés nagyfokú önállóságot biztosít. Nem függ külső erőforrásoktól, és bármely környezetben végezhető modern technikai felszerelés nélkül. A katonai operatív személyzet, különösen a különleges erők és a túlélési helyzetbe kerültek számára ez azt jelenti, hogy függetlenül tudnak működni anélkül, hogy folyamatos kommunikációra vagy támogatásra lenne szükségük.

A rendőrök számára a taktikai nyomkövetés független eszközként szolgálhat a gyanúsítottak lokalizálására, különösen olyan esetekben, amikor nem áll rendelkezésre külső segítség vagy technológia.

Interjú Kyt Lynn Walkennel

Manapság a nyomkeresés igencsak szokatlan hobbi, illetve munka. Hogyan került vele kapcsolatba és mióta űzi?

Tényleg az! Édesapám mutatta meg nekem még gyerekkoromban. Ő a történelem és a vadnyugati filmek megszállottja. 2013 környékén, miközben túlélési ismereteket tanultam, úgy döntöttem, időt és pénzt fogok szánni néhány európai és amerikai nyomkereső tanfolyamra, hogy elsajátítsam és begyakoroljam az alapokat.

Kik voltak az oktatói? Egyáltalán hány ember foglalkozik ennek a témának a tanításával?

Az oktatóm David Michael Hull (Hull's Tracking School). A kezdetektől fogva megbízott bennem és támogatott. A világon számos nyomkereső működik, de többségük állati nyomokra szakosodott. Az emberi nyomokkal foglalkozók közül Bob Brady és Kevin Deckert érdemel szót.

Mivel ez a munkája, de még oktatja is, jogos a kérdés, hogy hetente mennyi időt tölt ezzel?

Hetente egy vagy két oktatási alkalmat tartok, de elárulhatom, hogy mindennap gyakorlok, még városi környezetben is. És minél többet csinálom, annál inkább automatizálódik bennem.

Mely európai országokba látogatott most el? A résztvevők kapcsán mi a tapasztalata? Úgy általában hogy érzi magát Európában?

Néhány országot leszámítva egész Európában vezettem szemináriumokat. A résztvevők, akár katonákról, akár rendőrökről, akár mentőalakulatok tagjairól van szó, pozitívan reagálnak, nagyon örülök is neki. Minden országban komoly az érdeklődés a nyomkeresés iránt.

A nyomkeresésen túl, gondolom, érdekli a túrázás, a táborozás vagy a buschraft... Esetleg vannak „hagyományosabb” hobbijai is?

Nagyon szeretem a természetközeli tevékenységeket, amilyen a túrázás és a táborozás, de komolyan érdekel a harcászat, az álcázás, vagy akár az irodalom, azon belül a költészet is. Szeretek még rajzolni, basszusgítáron is játszom, saját dalokat szerzek, főleg doom metal és black metal műfajban.

Készítette és fordította: Havasi Máté

7. Fejlettebb képzés és készségfejlesztés

A taktikai nyomkövetés elsajátítása nemcsak a követési készségeket fejleszti, hanem más kritikus képességeket is, mint a megfigyelés, a türelem, a kritikai gondolkodás és a környezettudatosság. Azok a személyek, akik képzést kaptak e téren, jobban megértik a környezetüket, illetve döntéshozatali képességeik javulnak. A követés folyamata megtanítja az embereket, hogyan olvassanak a környezeti jelekből, és hogyan kapcsolják össze ezeket a mintákat, s mindezt más munkaterületeken is alkalmazhatják. Legyen szó az emberi mozgás pszichológiai megértéséről vagy a terep kiértékeléséről, a taktikai nyomkövetés számos készséget fejleszt a problémamegoldás és az alkalmazkodás terén.

8. Hatékony információgyűjtés

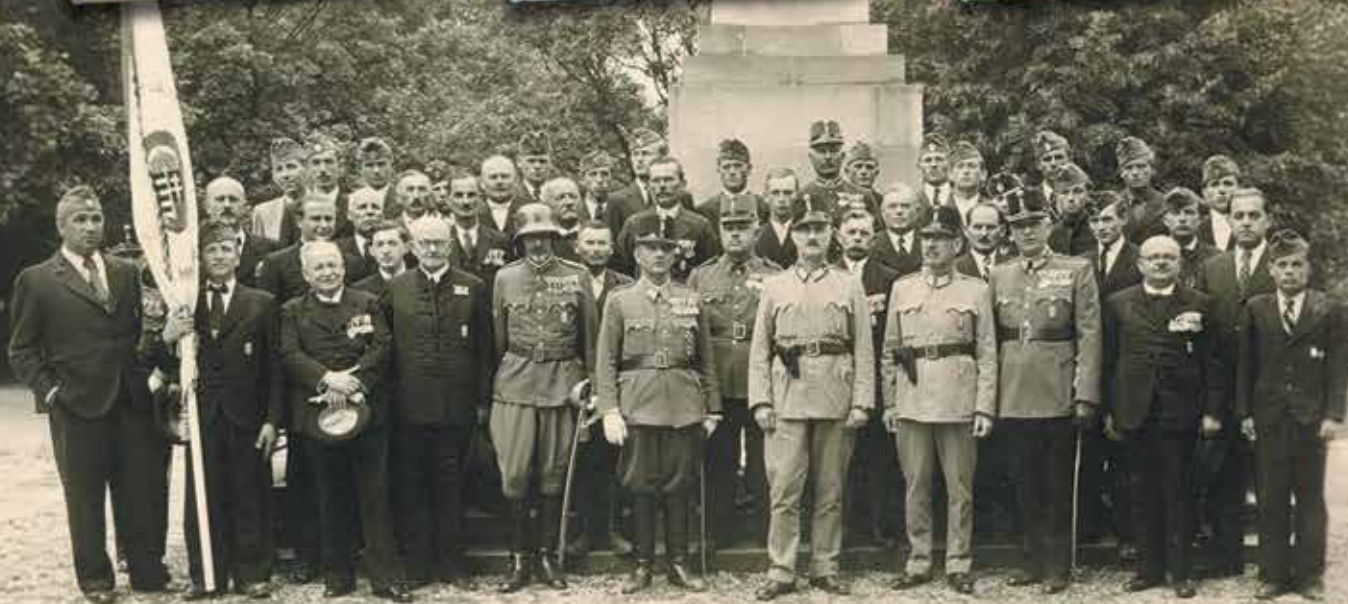
A felderítés szempontjából a taktikai nyomkövetés felbecsülhetetlen információkat nyújt az ellenfél viselkedéséről, mozgásáról és szándékairól. A nyomkövetés segíthet az ellenséges egységekkel, bűnöző csoportokkal vagy bármilyen olyan helyzettel kapcsolatos információk gyűjtésében, amikor is a mozgásminták megértése kulcsfontosságú. A nyomok révén megismerhetjük a nyomot hagyó csoport méretét, típusát és összetételét. Ezenkívül a haladási irány és az útvonalak megértése nyújt betekintést a tágabb célokba, ez pedig hírszerzési előnyt biztosít.

A taktikai nyomkövetés elengedhetetlen készség a katonai állomány, a rendvédelmi szervek és akár a túlélők számára is. Az előnyei túlmutatnak a nyomok követésének képességén; javítja a helyzetmegértést, nagyobb biztonságot nyújt, segít a kereső és mentő tevékenységek során, illetve elősegíti a gyors és hatékony döntéshozatalt magas kockázatú környezetben. Ennek következtében hozzájárulhat a műveletek hatékonyságához, az időben történő beavatkozásokhoz és a dinamikus szituációk pontosabb kezeléséhez. Mindenki számára, akinek munkája fokozott biztonságot, tudatosságot vagy túlélési készségeket igényel, a taktikai nyomkövetés elsajátítása nem csupán hasznos készség, hanem stratégiai előny.

Kyt Lynn Walken

VÉRREL, VASSAL, EKÉVEL, KARDDAL I-III.

DÍSZDOBOZBAN IS KAPHATÓ!

Facsar Mihály háromkötetes műve az 1920-ban alapított Vitézi Rend világát tárja fel előttünk, bemutatva a rend szellemiségét, szervezeti rendszerét és helyét a társadalomban. A szerző átfogó, gazdagon illusztrált kutató- és rendszerező munkával nyújt betekintést a vitézek mindennapi életébe, anyagi kultúrájába, jelképhasználatába és szertartásaiba.

Könyvesbolt: 1024 Budapest, Fillér utca 14.

Szorgalmas családok közös gyümölcse

Gyermekkorom óta horgászom, édesapámmal jártam a környező tavakat, tőle tanultam szinte mindent, hogy mi mindenre kell figyelni, hogy a vasárnapi ebéd alapjait biztosítani tudjuk. Soha nem fogom elfelejteni, milyen összetartó ereje és feledhetetlen hangulata van annak, ha a szülő a gyermekével a természet magával ragadó nyugalmas pihenésben ki a hét fáradalmait.

2017 márciusában egy hűvös hajnalon, függetlenül az időjárás kedvező alakulásától, nem jöttek a halak úgy, ahogy azt reméltem. Csak vártam és vártam, majd észrevettem egy darab gallyat mellettem, és a bicskámval elkezdtem farigcsálni. Addig-addig alakítottam, míg egy felismerhető kanál nem lett belőle. Ha már ennyit dolgoztam rajta, gondoltam, ezzel eszem meg az ebédem.

Annyira megtetszett nekem ez a fakanál, hogy ott-hon, szabadidőmben elkezdtem a gyűjtősokból különböző tárgyakat formázni. Majd YouTube-videókból informálódtam az amatőr faragás lehetőségeiről. Beszereztem néhány alapvető szerszámot, és elmélyültem a faragás szépségeiben. Eleinte még egyszerűbb ábrákat nyomtattam ki számítógépről, ezt indigóval átrajzoltam egy darab fára, majd a szerszámaimmal véstem ki az adott ábrát. Ezek azóta is a lakásunk,

a garázs, a műhelyem féltve őrzött díszei. Ám itt nem álltam meg, következtek a különböző használati tárgyak. A feleségem és a lányom máig ezeket az eszközöket használják a konyhában. Tartósságukról is gondoskodtam, lenolajjal kezeltem mindet annak érdekében, hogy a lányom büszkén mutathassa meg majd unokáimnak, miket is készített a nagypapájuk.

Természetesen a kollégáimnak is vittem ajándékba, s egyiküknek annyira megtetszett, hogy követte a példámat, és azóta is hódol újdonsült szenvedélyének. Olyannyira komolyan vettem ezt a hobbit, hogy egy amatőr faragó versenyen is elindultam, ahol a produktumommal, amely egy kis favágó emberke volt, a tapasztalaton és az új ismerősökön kívül egy késkészletet is nyertem.

Még a 2017-es év derekán a feleségemmel azon törtük a fejünket, mi olyanba kellene befognunk, ami a család közös elfoglaltsága lehetne, ami a közös munkának köszönhetően összetartó erejű. Életemben mindig is fontos szerepet töltött be az alkotás, hiszen eredeti szakmám szobafestő-mázoló, így tudtam, milyen elengedhetetlen egy ember életében a szép dolgok iránti igény és azok megvalósítása. Egyik kollégám már ekkor javában foglalkozott méhészettel, ami jó ötletnek bizonyult a szeretteimnek is, így teljes egyetértésben megkezdtük a közös tanulást.

2018 tavaszán megvásároltuk első méhcsaládunkat, ami egy adott szezon elején hozzávetőlegesen 8–10 ezer egyedre tesz ki. Ez nyár derekán, ideális körülmények között akár a 60 ezret is elérheti. Kezdetben még sa-

ját magam eszkábáltam össze maradék faanyagból és máshol már nem használatos eszközökből kaptárt, pergetőt és minden olyan technológiai szükségességet, mely elengedhetetlen a méhek számára. Mivel konkrétan még helyem sem volt, így a barátomnál helyeztük el őket, s eljártam gondozni az állományt. Első évben nem a méztermelés mennyiségére helyeztem a hangsúlyt, hanem a méhcsalád megerősítésére és a szaporítása, de ettől függetlenül a karácsonyi mézeskalácsot már a saját mézünkéből készítette a feleségem, a kislányunk szorgos együtműködésével.

2019-ben a szerencsének, a tanulásnak és a kitartó munkánknak köszönhetően már három méhcsaláddal kezdhettük a szezont. Ekkorra már mindent úgy tudtunk alakítani, hogy nem kellett lábatlankodnunk a barátomnál, és a méhecskék elfoglalhatták igazi otthonukat a kertünkben. A kezűgyességemnek köszönhetően, amit a fafaragás is nagyban fejlesztett, tovább tudtam növelni a technológiai elvárásokat. Nyáron már egyforma kaptárba repülhettek haza a méhecskék egy fárasztó nap után. Még mindig a szaporítást helyeztük előtérbe, mert végső állomásnak a 30 családot céloztuk meg, azonban már ki tudtunk nyerni annyi mézet is, hogy az ősz beálltától már csak a saját méhecskéink által előállított édes nedűt fogyasztottuk.

2020 rengeteg munkával járt, de ez sem akkor, sem azóta nem volt teher számunkra. Már 12 család szorgos munkáját kellett összhangban tartanunk úgy, hogy párhuzamban a szaporítással kistermelői vállalkozásként „üvegeztük” az akác-, a repce- és a vegyes virágmézet.

2021 már annyi odafigyelést hozott, hogy a nagyszülők, testvérek, gyerekek segítségére is szükség volt a 18 méhcsaládhoz. Arra viszont azóta is gondosan figyelünk, hogy a közös munka sose legyen teher, hanem mindig jó szájizzel jöjjünk össze. Ezt kiegészítjük ilyenkor közös bográcsolással, sütögetéssel, így büszkén kijelenthetjük, hogy családdal örömteli hétvégeket tudhatunk magunk mögött évek óta.

Hogy a gondoskodás a hűvös reggeleken is melegséggel kezdődjön, saját mézbort készítettünk, melynek elfogyasztása ugyanolyan felemelő pillanat számunkra, mint a szőlésznek a saját produktumának az ízlelgetése. Ebben az évben a technológiai fejlesztés mellett a termékpalettánkat is látványosan sikerült bővítenünk, ugyanis a méhviasz felhasználásával gyertyákat kezdtünk formákba önteni. Új ötletként, még a piac megcélzása nélkül, a mindenszenteki sírokon és az adventi ünnepeinken az általunk készített gyertyák szolgáltatták a megemlékező és a hangulatvilágítást.

Mikor is értük volna el a 22 méhcsaládot, ha nem 2022-ben... Az egyik legszebb évünk a tavalyelőtti, hiszen a gyulai mézfesztiválon megszerzett ezüst minősítésünk valódi visszaigazolása a kitartó, szoros és szeretetteljes összefogásunknak. A gyertyák már több családnál is lobogtatják kicsiny lángjaikat akár egy

vasárnapi ebédnél, akár – gyógyászati értéküknél fogva – beteg gyerekek nehézlégzésének megkönnyítése érdekében.

A 2023-as évben átléptük azt a lélektani küszöböt, mely 30 méhcsalád igazán igényes ellátását, termékeink nem tömeggyártás szintű, hanem a korrekt, becsületes, minőségi előállítását teszi lehetővé a rokonaim örömteli segítségével.

Hozzájárulok az országosan egyre népszerűbb „mézes reggeli” programhoz, otthon Rákócziújfaluban az óvodákban és iskolákban biztosítom a gyerekek egészségének megőrzése érdekében a mézet. De nem csak a végtermék fontos számomra; a gyerekeknek bemutatókat tartok és rengeteget mesélek a méhek szorgalmáról és csodálatos, megfejthetetlen ösztöneiről. Dolgos természetüknél fogva gyakran megszomjaznak, és egy forró nyári napon a 30 család akár 35 liter vizet is elfogyaszt. Amióta a méhecskék életünk mindennapi részesei, időjárásjelentést nem nézünk, mert náluk megbízhatóbb, hitelesebb meteorológus nem létezik. Viselkedésük

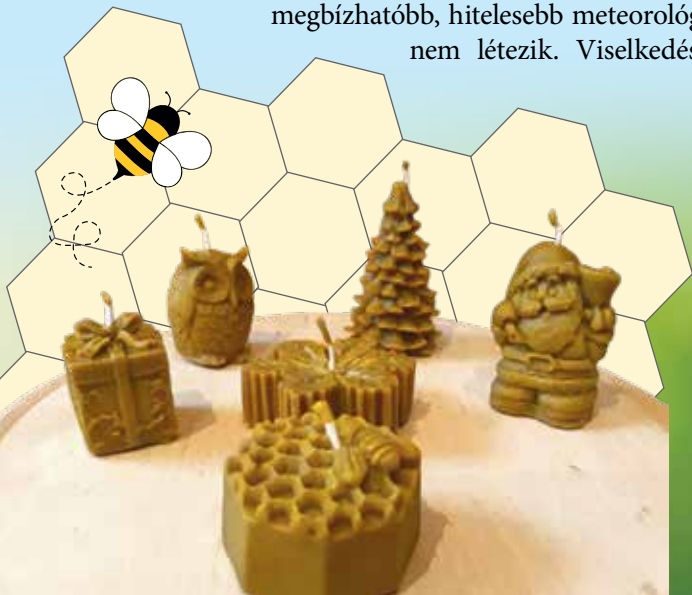
elemzése alapján megtapasztaltuk és megtanultuk a frontok, a hőingadozások közeledését. Irigykedve állapítottuk meg, hogyan kell a kaptár belsejében, a királynőt óvva, az állandó 25 °C-ot biztosítani az évszaktól és külső hőmérséklettől függetlenül. Téli álmat

nem alszanak, ilyenkor is a királynőt védelmezik, és az utódok gondozása teszi ki mindennapjaikat. Ki ne hallott volna az influenzás időszakban elengedhetetlen, természetes nedűről, a vírusok igazi ellenségéről? A megkristályosodott napraforgó vagy vegyes méz fogyasztása lesöpri a torkunkról a kellemetlen, kaparó fájdalmakat. De számtalan egyéb gyógyító hatása is kimutatott már. Gyomorfájás és magas savak esetén a repceméz, lúgosságának köszönhetően, csodákra képes.

Életünket a méheknek köszönhetjük, a természet körforgása az ő munkásságuk és szorgalmuk nélkül már rég nem létezne.

Végh Tamás zászlós

Egységben az erő

Katonai tűzoltóként szolgálni nem kis kihívást jelent: egyazon beosztás két eltérő, nagyon karakteres hivatást foglal magába. A siker titka, hogy mindkét hivatás szakmai munkájának a színvonalát folyamatosan magas szinten kell tartani, amihez elengedhetetlen a szakállomány hivatáshoz fűződő maximális lojalitása. A másik kulcs a megfelelő kiképzés, amelyhez a Magyar Honvédség 47. Bázisrepülőtér és a Veszprém Vármegyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság közötti együttműködési megállapodás nyújt biztos hátteret, lehetővé téve számunkra, hogy közös kiképzéseken vegyünk részt a pápai Hivatásos Tűzoltó-parancsnokság szakképzett állományával.

Az együttműködési megállapodás egy közös segítségnyújtáson alapuló egyezség, ami garantálja a tűzoltó szakmán belüli egyéni képességek és a csapatmunka fejlesztését. Ezt a lehetőséget kihasználva rendszeres közös kiképzéseken vesz részt az MH 47. Bázisrepülőtér Tűzoltó Szakasa és a pápai Hivatásos Tűzoltó-parancsnokság állománya. Ezek a képzések és gyakorlatok különböző életszerű szituációkat foglalnak magukba, amelyek elősegítik, hogy a két különálló alegység szakemberei szervezeten, hatékonyan, egymást támogatva tudjanak együtt dolgozni. Márpedig nélkülözhetetlen a csapatmunka. Akár a katonai, akár a tűzoltó szakmát nézzük, az egység megléte nélkül nem lehet egyetlen feladatot sem sikeresen végrehajtani.

A két tűzoltó alegység április 22-e és 24-e között hajtott végre közös mentési gyakorlatot a tapolcafői kőbányában. A gyakorlat célja volt, hogy ismeretlen, nehéz terepen, ipari alpinista eszközökkel gyakorolhassa az állomány a mentési technikákat. Honvédségi szervezetünk tűzoltó állományának az egyik kiemelt képessége az ipari alpinista képesség. A pápai bázis fő profilja az itt állomásozó C-17 Globemaster III típusú

légi járművekből történő mentés. Az óriásgépek helyi karbantartása során a tűzoltó alegység úgynevezett „Confined Space Entry Rescue” biztosítási feladatot lát el, aminek az alapja a szűk helyről történő mentés kötéltechnikával. Ennek a feladatnak a szakszerű biztosításához nyújtott nagy segítséget a közös tapolcafői mentési gyakorlat, mivel a két tűzoltó alegység különböző mentési technikákat tanulhatott egymástól, illetve a korábban szerzett tapasztalatokat meg is oszthatták egymással.

Összességképpen elmondható, hogy katonai tűzoltóként törekedni kell mindkét szakma magas színvonalának fenntartására. Elsősorban ugyan katonák vagyunk, de a mindennapi szolgálat során a tűzoltó szakma rejt nagyobb kihívásokat számunkra. Ezért óriási lehetőség, hogy a civil tűzoltókkal közösen dolgozhatunk, illetve tanulhatunk tőlük. Folyamatos tanulás és felkészülés szükséges a nem várt helyzetek és események professzionális kezelésére, ami a katonai tűzoltó szakmára hatványozottan igaz. 🇮🇪

Szijjártó Kristóf törzsőrmester

Család és honvédség, av

Buka Mihály zászlós az MH Kinizsi Pál 30. Páncélozott Gyalogdandár, Logisztikai Főnökség, Tervező Részleg tervezőzászlósa. Egész családjá számára vonzó a katonai pálya, hiszen mindkét fia a Magyar Honvédség kötelékében tanul. Interjúnkban azt mutatjuk be, hogyan alakult így.

Elsőként Buka zászlóst kérdeztem arról, hogyan alakult ki a családban a honvédséghez fűződő viszonyuk.

Mi indította el a katonai pályán?

Egy Békés vármegyei kis faluból származom. Kétegházán jártam a Mezőgazdasági Középfokú Szakoktatási, Továbbképző és Szaktanácsadó Intézet gépszerelő-karbantartó szakára. Mindig is érdekelt a gépészet, ezért itt érettségiztem és itt szereztem szakmát. 1996-ban vonultam be Tápiószecsőre, az MH Fegyverzettechnikai Honvéd Szakközépiskolába, fegyverműszerész szakra. 1997-ben avattak őrmesterré, majd

kerültem azonnal Hódmezővásárhelyre, az 1. Gépesített Lövészászlóalj Logisztikai Századához. Nagyapám szintén katona volt, aki harcolt a második világháborúban, és hat év hadifogság után jutott haza. Emiatt édesapám nem erőltette, hogy katonának jelentkezsek. Egyrészt az ismerősök, barátok és az iskola kollégiumának egyik nevelője bátorított, másrészt a juttatások, lehetőségek, illetve a stabil életpálya motivált.

Hogyan telik egy logisztikus napja, milyen feladatokot lát el?

A kiképzésekkel, gyakorlatokkal vagy az alakulatot érintő készenléti feladatokkal (készenlétfokozás, katasztrófavédelem) összefüggésben álló tervezési, szervezési feladatokat látok el. 2023 márciusáig, a KFOR-28 misszió kezdetéig, a most már 1. Gránátos Zászlóaljnál (akkori nevén 62. Zászlóalj, illetve annak jogelődje) szolgáltam huszonhat éven át. A misszió befejezését követően kerültem át a dandártörzsbe, a Logisztikai Főnökségre.

A jelenlegi beosztásra önszántamból váltottam. Elégedett vagyok az új munkakörrel, viszont szeret-

gy a három Buka története

tem a lövészászlóaljhoz is tartozni. Szolgáltam rajparancsnoki, szakaszaltiszti (tiszthelyettes), aztán századtörzsbe beosztott altiszti (fegyverzettechnikus), majd századtechnikusi beosztásokban, és közel hét évig dolgoztam a zászlóaljtörzs logisztikai részlegében is. A honvédség fejleszti a jellemet, az önállóságot, a pontosságot és a kreativitást, sok mindent megtanulunk önmagunkról és a világról. Itt talpraesettnek kell lenni, ami később az élet minden területén hasznosítható. Sok pozitívumot megtapasztaltam a rendszeren belül.

Volt már külszolgálatban? Családtagjai ezt hogyan élték meg?

Összesen tizenegy misszióban szolgáltam, nyolc alkalommal Koszovóban (KFOR), egy alkalommal Boszniában (EUFOR), illetve kétszer Afganisztánban is (ISAF). A misszióknak is megvan az előnye és hátránya. Logisztikusként a munkakör általában hasonló, de sokszínű volt, így már bőséges tapasztalattal rendelkeztem. A külszolgálatok ideje alatt szerencsés helyzetben voltam, a feleségem és a gyerekeim is min-

denben támogattak, ezzel megkönnyítve számomra a távollétet, a család hiányát. A család szeretete, támogatása elengedhetetlen ahhoz, hogy ne idegeskedjen az ember, ne cselekedjen meggondolatlanul vagy ne a gyaljon feleslegesen, így a feladatára fókuszálhat.

A felesége hogyan vélekedik arról, hogy a gyerekek is katonák szeretnének lenni?

Ő teljes mértékben elfogadja ezt, támogatja a fiainkat is és engem is. Igazán talpraesett, gyakorlatias nő. Im-máron huszonöt éve vagyunk házások, valójában már egy éve katona voltam, amikor megismerkedtünk, és nemcsak tudta, hanem el is fogadta, hogy ez a hivatás nem hétköznapi munka.

A nagyobbik fia, Martin a Nemzeti Közszerződési Egyetem hallgatója, a kisebbik, Balázs pedig a hódmezővásárhelyi Kratochvil Károly Honvéd Középiszkola és Kollégiumban tanul. Ön szerint mi motiválja őket?

Akarva-akaratlanul biztosan befolyásoltam őket. Azt gondolom, hogy ez már így alakult ki gyermekkorukban. Martin, a nagyobbik fiam az érettségihez

közeledve sokat gondolkodott, milyen irányban haladjon tovább. Befolyásolta őt az oktatás fejlődése, az elhelyezési és oktatási körülmények. Sokat beszélgettünk erről, hogy melyik egyetemre menjen továbbtanulni, így esett a választás a NKE Hadtudományi és Honvédtisztképző Karára. A híradó-infokommunikációs szak volt számára csábító, a felvételi követelményeket is sikeresen vette, emellett a jogosítványt is megszerzte azóta a tanulmányai mellett. Hosszú távon tervez a Magyar Honvédség kötelékében szolgálni. Még az is elképzelhető, hogy a tiszti eskü letételét és beosztásba helyezését követően együtt utazunk ki misszióba.

Balázs, a kisebbik fiam kadétként, az informatika és mechatronika vonalon nemcsak érettségit tesz, hanem szakmát is szerez. Részéről nem biztos még, hogy a katonai pályán maradhat, azonban szeretne felnőni a feladathoz. Az iskola sok lehetőséget kínál, fejlett az oktatási rendszere, továbbá nagyon jó alapot ad arra, hogy a diákok személyisége fejlődjön. A kollégiumi élet, a csapatszellem, valamint a fegyelem megkövetelése véleményem szerint nagyban hozzájárul egy gyermek pozitív fejlődéséhez.

Az idősebb fiú, Buka Martin egy ideje már a honvédségben tevékenykedik, így jelenét és jövőjét alapvetően határozza meg a katonaélet.

Honnan jött az ötlet, hogy katonai egyetemre jelentkez?
Gyerekkorom óta szeretnék katona lenni, azonban felmerült bennem, hogy informatikusként manapság könnyebb elhelyezkedni, és a szakma is vonzott. Azonban hamar rá kellett jönnöm, hogy az egyhangú irodai munka nem nekem való. Még középiskolában, egy évvel az az érettségi megszerzése előtt kerültem kapcsolatba a Nemzeti Közsolgálati Egyetemmel, illetve a Hadtudományi és Honvédtisztképző Karral, ahol megtudtam, hogy van katonai infokommunikációs szak. Akkor döntöttem el, hogy ott szeretném folytatni a tanulmányaimat.

Milyen terveid vannak a jövőre nézve?

Mióta a Magyar Honvédség kötelékébe léptem, elég erőteljesen megváltozott az életem, elhivatottabbá váltam, célokat tűztem ki magam elé. Ad egy tartást és egy megjelenést számomra, rengeteg új embert megismertem és barátokra tettem szert. Egyszerre vagyunk katonák és hallgatók, a Magyar Honvédség támogatása mellett elsődlegesen a tanulásra tudunk összpontosítani. A hangulat rendkívül barátságos mind a négy évfolyam között, de természetesen a magasabb évfolyam hallgatói ki is vívták a tekintélyt, illetve meg is kapják a tiszteletet az alacsonyabb évfolyamtól.

Hallgató főtörzsőrmesterként az utolsó két évemben szakosodom, így híradótisztként tudom majd folytatni pályafutásom a jövőben. Helyileg a szülővárosomba, Hódmezővásárhelyre szeretnék kerülni avatásom után.

Mit szóltak a szüleid és a testvéred ahhoz, hogy tisztt szeretnél lenni?

Édesanyám először próbált lebeszélni arról, hogy egyből bevonuljak katonának. Később meséltem neki a tisztképzésről, azóta teljes mértékben támogat és segít engem, akkor is, amikor nehezebb időket élek meg. Bevonulásom óta még szorosabb a kapcsolatom édesapámmal, mint azelőtt. Sokkal több időt töltünk együtt, számos közös témáról tudunk beszélgetni. Kisebik testvéremmel gyerekkorunkban LEGO-ból építettünk fegyvereket, katonai járműveket, őt is azóta vonzza a katonai pálya. Amikor kadétnak jelentkezett, egyből tudtam, hogy ő is egy lépéssel közelebb került a katonai pályához. Számomra nagyon fontos, hogy jó példát tudjak neki mutatni.

Már a fentiekből is kiolvasható, hogy Buka Balázs, a család legifjabb tagja sem maradt érzéketlen a katonáskodás iránt.

Mi motivált téged arra, hogy a Kratochvil Károly Honvéd Középiskola és Kollégiumába jelentkez?

Elsősorban édesapám és természetesen a testvérem is hatással volt a pályaválasztásomra. Az ő példájukat

követve úgy döntöttem, én is kipróbálom magam a katonai területen. Édesapám gyakran ellát tanácsokkal, segít a fizikai erőnlétem fejlesztésében és megtartásában. Édesanyám is nagyon örült, sosem voltak kétségei, ő is támogat mindenben. Barátaimmal közösen jelentkeztünk az iskolába, hiszen őket is érdekelte a katonai pálya.

Eddig azt kaptad, amire számítottál?

Eleinte úgy gondoltam, hogy nagyon nehéz lesz számomra a kadétélet. A fegyelmen és a követelmények teljesítésén túl természetesen elvárás a tiszteletadás, a bajtársiasság, illetve az erőnlét fejlesztése, de erre számítottam is. Mindenki kedves mindenkivel, az idősebbek és a magasabb rendfokozatban lévők is tiszteletudóan beszélnek a növendékekkel. Ez rendkívül pozitív, aminek nagyon örülök. Az én személyes kedvencem a történelem és a honvédelmi alapismeretek tantárgy.

Hosszú távú terveid között szerepel a honvédség? Esetleg arról is van elképzelésed, milyen beosztást szeretnél betölteni?

Az utóbbit még pontosan nem tudom megmondani. De abban biztos vagyok, hogy elkötelezett katonaként a hazámat szeretném szolgálni. Elgondolkodtam már a Nemzeti Közszerződési Egyetemen, illetve az MH Altiszti Akadémia képzésén is, de ez még a jövő zenéje.

Kiss Csenge őrmester,
MH Kinizsi Pál 30. Páncélozott
Gyalogdandár

Fotó: Kiss Csenge őrmester

Látogasson el

a Magyar Honvédség Kiadványtárába
és olvassa folyóiratainkat online!

A Haditechnika,
a Honvéd Altiszti Folyóirat,
a Honvédségi Szemle,
a Hungarian Defence Review,
illetve a Honvédorvos korábbi
számait megtalálhatja a
kiadvany.magyarhonvedseg.hu
címen.

A LOURDES-I 65. NEMZETKÖZI KATONAI ZARÁNDOKLAT

Sokéves hagyományt követve idén is megrendezték május 15–18. között a franciaországi Lourdes-ban a Nemzetközi Katonai Zarándoklatot. A rendezvényen a Magyar Honvédség állományából számosan részt vettek, köztük magam is, képviselve az MH Transzformációs Parancsnokságát.

Ez a zarándoktalálkozó a világ legnagyobb szabású nemzetközi katonai vallási eseménye. Az ideire a világ 40 hadseregéből 15 000 katona érkezett, a Magyar Honvédséget pedig több mint 200 katona képviselte. Ez a grandiózus létszám a hit megnyilatkoztatása, és egyben bizonyság, hogy a vallás szerves része a honvédségnek is.

1858-ban, az akkor 14 éves helyi lánynak, Bernadette Soubirous-nak a lourdes-i Massabielle-barlangban megjelent Szűz Mária, aki ekkor bűnbánatot és imát kért tőle. A híres jelenést követően több csoda is történt a Pireneusok lábánál elterülő gyönyörű kisvárosban. Számos gyógyulásról, imákba foglalt kérések beteljesedéséről számolnak be a feljegyzések. Nem csoda hát, hogy ma már évente sok ezren látogatják meg ezt a szent helyet azért, hogy köszönetet és hálát mondjanak Istennek, vagy Szűz Mária segítségét kérjék életük folytatásához, az igazi csodához.

A magyar zarándokcsoport gazdag programsorozaton vett részt a négy nap alatt. A második nap kora reggelén a Katolikus Tábori Püspökség Katonai Ordi-

nariátus vezetője, Berta Tibor dandártábornok, tábori püspök istentiszteletet tartott az állomány számára, ahol elmondta: „A zarándoklat lényege, hogy találkozzunk Jézus Krisztussal. Nagyon fontos, hogy jó példával járjunk elől, azért, hogy mások erőt tudjanak ebből is meríteni!” A szentmisén Barthel-Rúzsza Zsolt, a Honvédelmi Minisztérium katonai nemzetbiztonság irányításáért felelős államtitkára köszöntötte a zarándok katonákat. Beszédében kihangsúlyozta Lourdes helyét és szerepét a keresztény világban, illetve rámutatott az összetartozás és a hit fontosságára. Ezt követően gyertyagyújtásra került sor, ahol Mihócza Zoltán altábornagy, a Honvéd Vezérkar főnökének területvédelmi helyettese gyertyát gyújtott minden magyar szolgálatot teljesítő katonáért. A szombati nap fő eseménye volt a Cédrus-dombon megtett keresztút, melynek során a katonák felváltva vitték Jézus keresztjét, a stációknál megállva pedig felolvastak a Biblia oda vonatkozó részeiből.

A Lourdes-ban töltött idő mindenkinek lehetőséget biztosított arra, hogy megtapasztalja a katonai közösségek összetartó erejét, vagy akár a „reménység zarándokaként” elvonulása során megtalálja saját lelki békéjét és hálát adhasson Isten szerető gondviseléséért. ✚

Csapó Zsolt törzsszászlós
MH TP, Tudástár, hadműveleti altiszt

JÖN A BAJ

Új rovat indul, amely a katonai döntéshozatali eljárások gyakorlását hivatott támogatni. Amennyiben van rá lehetőség, úgy – például altiszti gyűléseken – össze is lehet hasonlítani a megoldásokat. Jobb megértést fog eredményezni, a kritikai gondolkodást fejleszti és a résztvevők egymás gondolkodásmódját is megismerik. Ilyenkor ki lehet jelölni egy személyt, aki az ellenség lépéseit játssza. Természetesen egyedül is meg lehet oldani, elgondolkozni a feladatokon.

Helyzet:

Az első szakasz egyik rajparancsnoka vagy. Századod a Tengerparti Köztársaságban teljesít béketámogatói feladatot. Az országban polgárháború tört ki, mert a gazdag, ám kisebbségben lévő tukok átvették a hatalmat a demokratikusan megválasztott, a szegényebb kisebbséghez tartozó Kikiriki elnöktől, aki a tarki törzshöz tartozik. Forrongások kezdődtek, később harcok törtek ki, és az ENSZ nem nézhette tétlenül a tömegirtást. Egyik félnek sem tetszik, hogy beavatkoztak. Felelőségi körzetekben mindkét szabadcsapat tevékenykedik. Feladatod, hogy ütközőzónát alakítsatok ki, majd elválasztva az ellenfeleket fenntartsátok a békét.

Feladatod, hogy a tengerparton járórt hajts végre, gyalogosan. A terep buckás, és sok a sásszerű bokor,

mely nem nagy, de egy térdelő embernek jó takarást biztosít. A polgárháború elején számos taposóaknát tettek le, melyek még mindig szedik az áldozataikat. Ezeket több helyen jelölik a helyiek, mégpedig pirosra festett kövekkel. A tukok harceljárása, hogy lesállást hajtanak végre a békefenntartók ellen, míg a tarkik jellemzően IED-vel támadnak. Általában 2–4 fős sejtekben dolgoznak, és agresszíven lövöldöznek, ám pontatlanul.

Neked egy rajod van, 2 géppuska, 7 karabély és te. Van rádiód (4 km sugarú, de téged 10 km-re hallanak) és még pisztollyal is rendelkezel. Feladatod, hogy két tábor között járórt hajts végre, 15 km-es távolságon. 17:00-kor már sötét van, most 16:00 van.

Az úton haladsz. Semmi nem történt idáig, csendes a táj, a tenger is nyugodt. Figyeled az utat, nehogy aknamezőre sétálj.

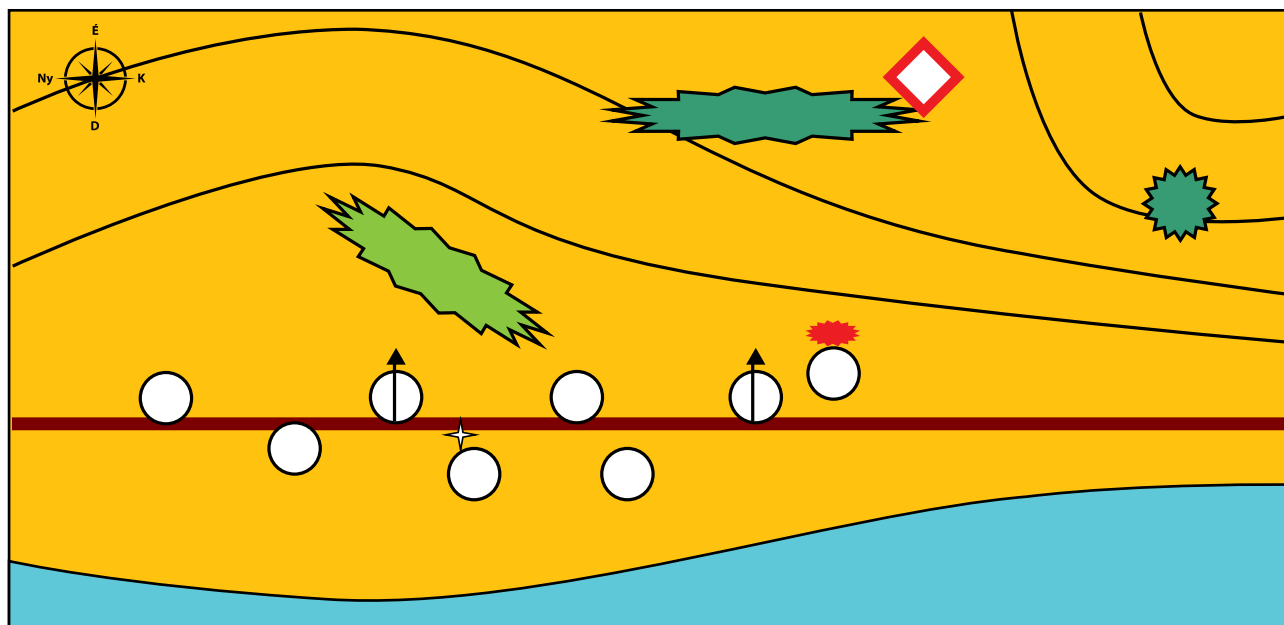
Egyszer csak robbanásra leszel figyelmes, tüzet nyitnak rátok. A felszálló homoktól semmit sem látsz. Azonnal harchoz mentek és figyelitek, honnan lőhetnek, és mi történhetett. Azt gondolod, hogy IED volt, de az egyik katonád jelenti, hogy keletre piros kövek látszanak. És amikor elül a por, látod, hogy egyik katonád fekszik és kiabál, valószínűleg mellette robbant az IED. Látod az ellenséget, és azonnal viszonzod a tüzet. Rádión hívod az ŪTI-t, semmi válasz, de te jelented, mi történt. Mit csinálsz most?

Feladat:

Gondold át, hogy a helyzetet hogyan oldanád meg. Használj a harcászati döntéshozatal szabályait. (A csapatvezetési eljárások [Troop Leading Procedures – TLP])

Bogya Sándor Mihály főtörzszászlós

Edzőapplikációk 2.

Katonáink edzésprogramjait általában az alegeységeknél rendelkezésre álló, felkészített szakemberek felügyelik. Ahol és amikor viszont nem számíthatunk rájuk, saját magunknak kell edzésterveket készítenünk. Ezekhez az edzőapplikációk nyújtanak segítséget. Cikkünk első részében áttekintettük ezek általános jellemzőit és pozitívumait. Természetesen vannak negatívumok is, amelyekkel ugyanúgy tisztában kell lennünk.

Az ilyen applikációk legjelentősebb negatívuma, hogy a személyes kapcsolatot és a valós idejű visszajelzést, amit egy edző biztosítani tud, nem pótolják. Egy app nem képes megfigyelni a katona technikai hibáit vagy motivációs problémáit, pedig ezek igen fontosak. Szintén gátló lehet a megjelenő motivációs kihívások sora. Bár az applikációk próbálnak motiválni, sok katonának így is nehézséget okozhat az önálló edzés végrehajtása. Az edző nélküli edzések gyakran nem biztosítják a személyre szabott motivációt, ami a személyi edzésnél természetes.

Hátráltató lehet az applikáció túlzott összetettsége is. Néhány alkalmazás annyi lehetőséget kínál, hogy a kezdő felhasználók számára zűrzavart okozhat. A túl sok funkció és lehetőség könnyen elbizonytalaníthatja a katonát, és megnehezítheti az edzés céljainak elérését.

Számolni kell technikai és megbízhatósági problémákkal is. Az applikációk működése függ az internetkapcsolattól és az eszközök megbízhatóságától. Szoftverhibák vagy kompatibilitási problémák is befolyásolhatják az edzésélményt.

A kibervédelem szempontjából kihívás az applikációkhoz kapcsolt adatvédelem. A személyes adatok (beleértve az egészségügyi adatokat is) gyűjtése és tárolása adatvédelmi aggályokat vethet fel. Fontos, hogy a katonák tisztában legyenek az applikációk adatkezelési gyakorlatával.

Mint mindennek, az edzőapplikációknak is megvannak a veszélyei, elsődlegesen a szakmai kidolgozottság, másodlagosan a túlzott versenyszellem miatt. A helytelenül felépített edzésekből következő túledzés és a sérülések nagy veszélyt jelentenek. Az edzőapplikációk egyes esetekben nem biztosítanak megfelelő figyelmet a helyes formára és pihenésre. A túlzott terhelés vagy a rossz technika könnyen sérülésekhez vezethet, különösen akkor, ha a katona nincs tisztában a saját fizikai határaival.

A nem profi, szakmailag nem teljes appokból származó részleges vagy félrevezető információk is veszélyt jelentenek. Sok alkalmazás által biztosított edzésprogram nem veszi figyelembe a katona egyéni egészségi állapotát, például a sérüléseket vagy az egyéb egészségügyi problémákat. A nem megfelelő tanácsok akár komoly problémákhoz is vezethetnek.

A megnövekedett és nem jól kezelt pszichológiai nyomásra is figyelni kell. A versenytársak előrehaladása, amelyet sok app beépít, pszichológiai nyomást okozhat a katonában. Ha valaki nem éri el az elvárt teljesítményt, könnyen frusztrálttá válhat, ami csökkentheti az edzés iránti motivációt. Az egészségügyi állapot figyelmen kívül hagyása szintén kárt okozhat. Bár számos applikáció kér be adatokat a katona egészségi állapotáról, ez nem helyettesíti az orvosi konzultációt. Különösen krónikus betegségek vagy sérülések esetén elengedhetetlen az orvosi vélemény kikérése, mielőtt egy új edzésprogramba kezdünk.

Az irreális elvárások és testképzavarok szintén említendőek. A közösségi médiában és az applikációkban megjelenő idealizált testképek irreális elvárásokat támaszthatnak a katonákban, ami negatívan befolyásolhatja az önértékelésüket, és akár testképzavarokhoz is vezethet. Mint mindenben, ebben is fontos a mértékletesség. Felmerülhet az addikció, illetve a túlzott függőség is, ami a visszajelzésektől és a motivációtól alakulhat ki. Ez negatívan befolyásolhatja a való életbeli aktivitásukat és döntéseiket.

Az edzőapplikációk nagyszerű lehetőséget kínálnak a fitnesscélok elérésére, különösen azoknak, akik nem rendelkeznek elegendő idővel vagy pénzzel személyi edzőre. Az előnyök közé tartozik a kényelmes hozzáférés, a testre szabott programok és a motiváló funkciók. Azonban fontos tudni, hogy az applikációk nem helyettesítik az edző személyét és nem mindig szentelnek elegendő figyelmet a katona egészségi állapotára vagy fejlődésére. Fontos, hogy a katonák tisztában legyenek a veszélyekkel, mint a sérülések és a pszichológiai nyomás, és megfelelő módon használják ezeket az eszközöket.

Bogya Sándor Mihály főtörzsszállós

Vezeték nélküli hálózatok biztonságos használata

Vezeték nélküli hálózatok, amelyekkel a mindennapi életben találkozhatunk:

Wi-Fi

- Mobileszközök használata közben (telefon, laptop, tablet);
- Böngészéskor;
- Applikációk használatakor.

Bluetooth

- Vezeték nélküli eszközöknél;
- (fülhallgató, fejhallgató, okosóra, autó, háztartási eszközök).

Near Field Communication – NFC

- Az okoseszközünkkel való érintésmentes fizetéskor.

A publikus Wi-Fi-használat veszélyei

A legtöbb nyilvános helyen (pl.: kávézóban, szállodákban, közintézményekben, plázákban, tömegközlekedésen, nagyobb városokban közterületeken is) ma már van nyílt és legtöbbször ingyenes Wi-Fi-szolgáltatás, -hozzáférés. Az emberek általában minden hezitálás nélkül felcsatlakoznak az ilyen Wi-Fi-hotspotokra, a rosszul beállított mobileszköz automatikus kapcsolódása miatt néha saját akaratauk vagy tudomásuk nélkül is. Akár saját eszközt, akár munkahelyi eszközt használunk, elővigyázatosság szükséges az ilyen jellegű nyílt Wi-Fi-hálózatok használata esetén, mert sokkal nagyobb kockázatot és fenyegetést rejtenek magukban, mint azt elsőre gondolnánk.

Az egyik ilyen kockázat a titkosítatlan kommunikációból adódik. Ebben az esetben az eszközünk és a Wi-Fi-router közti kapcsolat nincs titkosítva, így a kommunikáció a két eszköz között nyíltan történik. Ekkor a titkosítatlan formában küldött adatok, adott esetben a felhasználónevek és jelszavak is láthatóvá válhatnak egy esetleges támadó számára.

A támadók számos esetben a felhasználók megtévesztésével próbálkoznak, úgynevezett „hamis Wi-Fi-hálózatot” hoznak létre. Ilyenkor előkészítésként egy, a nyílt Wi-Fi-hálózat nevével azonos hálózatot hoznak létre, majd a csatlakozni akaró felhasználót kitalják az eredeti hálózatról. Ezt követően a megtévesztő hálózatra történik a csatlakozás, ahol a Wi-Fi és az eszközünk nem közvetlenül, hanem a támadó eszközén keresztül kommunikál.

Mit tehetünk ezek ellen?

- Ne használjunk nyílt Wi-Fi-hálózatokat.
- Ha nem tudjuk elkerülni a nyílt Wi-Fi használatát, vagy az feltétlenül szükséges:
- Használjunk megbízható VPN-szolgáltatást (számos ingyenes szolgáltatás is elérhető).
- Mielőtt csatlakozunk egy nyílt hálózathoz, ellenőrizzük, hogy a megfelelő elnevezésű hotspotra csatlakozunk.
- A nyílt Wi-Fi-hálózatot semmiképp se használjuk online bankolásra, vásárlásra vagy más olyan tevékenységre, mely során a személyes vagy bankkártyaadataink megadása szükséges.
- Ellenőrizzük, hogy a használt webes szolgáltatás titkosított csatornát használ-e.

A Bluetooth veszélyei:

Napjainkban a Bluetooth használata mindennappossá vált. Ezt a csatlakozási felületet használjuk a vezeték nélküli eszközeinkhez, az autónkhoz, illetve a legtöbb okos-eszközhöz történő kapcsolódás során is. Számos támadási forma létezik a Bluetooth-eszközök ellen:

- **Bluejacking:** egy támadó az eszközt felhasználva küldhet kényszerítő üzeneteket az eszközön keresztül.
- **Bluebugging:** egy támadó a Bluetooth-kapcsolatot felhasználva hozzáférést szerezhet az eszközön tárolt adatokhoz.
- **Bluesmacking:** az eszköz ellen egy támadó szolgáltatás-megtagadással járó támadást hajt végre, mely során nagy méretű adatsomagokat küld az eszközre, így az túlterhelődik és nem képes feldolgozni az adatokat.
- **Car whispering:** egy támadó az autó és a telefon közötti kapcsolathoz szerez hozzáférést, így akár egy telefonbeszélgetést is lehallgathat.

Mit tehetünk ezek ellen?

- A korábban felsorolt támadási módszerek ellen a szoftvergyártók igyekeznek fellépni, de bármikor megjelenhet a Bluetooth-kommunikációt érintő újabb sérülékenység, ezért javasolt az eszközeinken az operációs rendszerek naprakészen tartása, a gyártók által kiadott szoftverfrissítések gyakori ellenőrzése és telepítése.
- Javasolt az eszköz publikus felfedezhetőségének tiltása.
- Soha ne küldjünk érzékeny adatokat Bluetooth-on keresztül.
- Ha nem használjuk, kapcsoljuk ki a Bluetooth-t az eszközeinken.
- Töröljük a nem használt Bluetooth-kapcsolatokat.
- Csak ismert Bluetooth-eszközhöz csatlakozjunk.

Az NFC veszélyei

Az NFC-szolgáltatást leggyakrabban az okoseszközünkkel történő fizetés során használjuk. A szolgáltatás egy alapvetően biztonságos metódust nyújt a fizetéshez, de javasolt néhány biztonsági óvintézkedést betartani:

- Ha nem használjuk, kapcsoljuk ki az NFC-szolgáltatást.
- Mindig használjunk biztonsági ellenőrzést az NFC használata során, mely lehet jelszó vagy biometrikus tulajdonság (arc-, vagy ujjlenyomat-felismerés) is.

2025.05.12

LÖVÉSZKIKÉPZÉS, NAGYKANIZSA

Rácz Tünde fényképei

